

протягом 21 тижня, а потім поступово зменшувати кількість груп, враховуючи часові обмеження та специфіку проекту. Якщо комплекс буде виконуватись за розрахованим оптимальним графіком завантаження та переходу виконавців, то під час його виконання не виникатиме необхідність витрат на оплату простоючої робочої сили або проблем із звільненням — наймом виконавців;

— одночасно рекомендовано узгоджений з оптимальними строками виконання робіт та графіком завантаження персоналу, прийнятий гранично рівномірний графік фінансування, який дає можливість припинити постачання фінансів після досягнення кумулятивного рівня, необхідного для повного матеріального забезпечення комплексу.

Основа застосованих методів є універсальною щодо управління проектами, але значно збагачується та підвищує свою ефективність за умови врахування конкретної специфіки розглянутого Проекту.

ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ПІДПРИЄМНИЦЬКИХ СТРУКТУР

І. Мельнікова, Н. Іванова (департамент економічних наук)

Підприємницька діяльність пов'язана з проблемою ефективності. В основі цього знаходяться обмеженість ресурсів, бажання економити, бажання отримувати великий результат. Проблема ефективності — це завжди проблема вибору (у нашому випадку — вибір форми організації підприємницької структури). Рівень ефективності організації підприємницьких структур має суттєвий вплив на рішення соціальних та економічних задач. Проведені дослідження форм організації підприємницьких структур дозволили визначити логіку процесу обґрунтування ефективності організації підприємницьких структур, в основі якого знаходиться поняття порівняльних переваг. Таким чином, ефективність вибору форми організації означає оцінку доцільності минулого чи нового вибору для діючих підприємницьких структур та нового вибору для підприємницьких структур, що створюються, і визначається цільовими показниками, які дають кількісну оцінку.

Ефективність діяльності підприємницької структури досягається тільки в рівноважній системі, та оцінка її можлива у рамках конкретної структури. А при визначенні ефективності необхідно знати

вплив змін взаємозв'язків різних витрат та результату. Дослідження довели, що показники оцінки ефективності організації підприємницьких структур обґрунтовуються згідно доцільності вибраної форми з прибутковістю та можливістю понесення збитків.

Загальним показником господарської діяльності підприємницької структури, який характеризує економічну ефективність, є прибуток. Кожна підприємницька структура визначає свої напрями використання прибутку та їх розмір, згідно їх ознак. При цьому забезпечується добробут засновників та фінансується діяльність підприємницької структури.

Кількісна оцінка взаємозв'язку виручки, витрат виробничого характеру та чистого прибутку здійснюється за допомогою методу беззбитковості. Цей показник застосовується для оцінки початкового періоду функціонування нового підприємства, для оцінки прибутковості нового виду послуг або нового виду продукції, для оцінки прибутковості інвестицій при нарощуванні основного капіталу. Крім того, рівень беззбитковості допомагає коригувати обсяг реалізації при прогнозуванні на збільшення або зменшення, в залежності від можливих виробничих та адміністративних витрат. При цьому важливу роль відіграє правильна класифікація витрат на постійні та змінні, що свідчить про стійкість підприємницької структури та можливості її подальшої праці.

У тісному взаємозв'язку з показником рівня беззбитковості знаходиться показник межі безпеки, який показує наскільки можливий ризик у діяльності підприємницької структури. У взаємозв'язку з показником рівня беззбитковості, показник межі безпеки оцінює ефективність організації підприємницької структури, визначає також допуски змін прибутку.

У фінансово-економічній діяльності та господарській практиці показником, що оцінює ефективність підприємницьких структур, є показник сукупної факторної продуктивності, який без ускладнень розрахунків поєднує кількісні та якісні сторони діяльності, при використанні даних обліку та звітності, а також свідчить про конкурентоспроможність підприємницької структури.

Кожна підприємницька структура на своєму шляху завжди зіткнеться з певними труднощами, які загрожують її існуванню, що визначає ступінь ризику. При оцінці ризику, як показали дослідження, дані активів необхідно поділити за категоріями: на ризик товаро-матеріальних цінностей, ризик нематеріальних активів, ризик витрат майбутніх періодів, ризик дебіторської заборгованості. Але найбільш реальну загрозу становить дебіторська заборгованість.

Проведений якісний аналіз дозволяє зробити висновок про доцільність дослідження економічного аспекту, ознаками якого є показники оцінки ефективності організації підприємницьких структур. Крім того показники поділяються на такі, які характеризують прибутковість (нерозподілений прибуток, рівень беззбитковості, межа безпеки, сукупна факторна продуктивність), та які характеризують збитковість (ступінь ризику). Також у економічному аспекті при виборі форми організації можливо прийняти об'єктивне рішення найбільш ефективного варіанту організації підприємницької структури з метою його подальшого розвитку та зміцнення форми.

ЗАСТОСУВАННЯ СИСТЕМИ СИМУЛЬТАТИВНИХ РІВНЯНЬ ДЛЯ ПРОГНОЗУВАННЯ МАКРОЕКОНОМІЧНИХ ПОКАЗНИКІВ

І. Лук'яненко, І. Данко (департамент економічних наук)

Індикаторами стану економіки будь-якої країни є макроекономічні показники, прогнозування яких необхідно при розробці стратегії розвитку та прийняття рішень, як на рівні країни, так і на рівні її регіонів. Слід відзначити, що прогнозування комплексу макроекономічних показників не є легким завданням, тому що, як правило, між ними існує двосторонній зв'язок, модулювання якого неможливе на базі широкорозповсюджених окремих регресійних рівнянь. Наприклад, рівень валового внутрішнього продукту впливає на рівень споживання, але одночасно рівень споживання впливає на величину валового внутрішнього продукту; обсяги іноземних інвестицій можуть впливати на рівень безробіття, але в той же час вірогідним є й зворотний вплив безробіття на рівень іноземних інвестицій. Щоб врахувати та зберегти прямі та зворотні зв'язки між різними макроекономічними показниками, необхідно при їх прогнозуванні використовувати системи симулятивних рівнянь.

Система симулятивних рівнянь являє собою найкращу математичну формалізацію взаємодії факторів економічного механізму країни. Основне питання, яке постає при її використанні — це оцінка невідомих параметрів цієї системи. Метод найменших квадратів, який використовується при оцінці параметрів окремих регресійних рівнянь, не підходить, тому що дає в цьому випадку зміщені оцінки.

Оцінку параметрів необхідно проводити або методом непрямих найменших квадратів, або двокроковим методом найменших квадратів. Ці методи дають можливість отримати consistent—оцінки,